

Subkultura

Subkulturní identita umožňuje identifikaci jedince do určité sociální skupiny v rámci společnosti; semioticky, behaviorálně a ideologicky. To "uvádí alternativní výklady a hodnoty podřízené postavení mladých lidí; interpretuje sociální svět" (Thornton, 1995, in, Gelder & Thornton, 1997: s.208).

Význam osoby je oblečení, chování nebo systém přesvědčení, je nesmírně důležité, pokud příslušnosti k určité skupině. "Každý objekt může být viděn .. jako znamení" (Eco, 1973 in, Hebdige, D, 1979: s.101). Ať už je to někdo na sobě džínovou bundu zdobí skvrny své oblíbené punkové kapely nebo mladých dospělých v upravených autech, hrát bassovou hudbu; tam jsou signifikanty, které dávají nápad, s kterou subkulturní skupinou se tyto lidé vyrovnávají, ale jsou signifikanty to jasné v dnešní společnosti?

Hebdige píše, že "komunikace o značném rozdílu ... je" bod "za stylu všech velkolepé subkultur" (1979: s.102), že styl je úmyslný komunikátor. To se týká také citace Umberta Eca: "Mluvím přes mé šaty" (Hebdige, 1979: s.100) v rozsahu, v němž se říká, že na sobě konkrétní kapely tričko, například sděluje, že když patří "v určité subkulturní skupiny, která má své vlastní chování a víry.

Nicméně, v moderní době subkultur, to mohlo být argumentováno, že tam jsou nyní překrývání mezi subkulturní signifikanty, ať už je to stylisticky nebo behaviorálně. "Mnoho účty poválečných subkultur mládeže také přehlédli dynamickou kvalitu jejich styly" (Muggleton, 2000: s.49) a "jsou diskutovány když jsou nezměnitelně pevně jevy" (Muggleton, 2000: s.50). Vezmeme-li předchozí příklad v současnosti, nebylo by to zdá neobvyklé, pro někoho, kdo se identifikuje jako "punkové" změni svůj vůz a přehrávání hudby; i když punkové hudby, ne drum and bass music.

Bokovky jsou moderní kultury mládeže, zpravidla v souladu s "podzemím", kteří se snaží "odchýlit se od hlavního proudu a vybojovat kulturní mezeru vše pro sebe" prostřednictvím jejich "jedinečný", vintage stylu a anti-tradiční ideologie. (Granfield, 2011).

Stylisticky, Bokovky přijmou styly jiných kultur, ke které nepatří, jít proti proudu, často do specializovaných oblastí. Weinzierl v Muggleton a Weinzierl (2003: s.170) popisuje tento typy subkultury hybridity jako "hybridní proudu formace, které lze jen těžko být vymezena z subkulturní scény". Bokovky je známo, že fetishise a vhodných několik aspektů různých subkultur.

Mohlo by se jednat cenným příkladem tribus, o "post-tradiční" konceptu Michel Maffesoli, který určuje, že "vzory a postupy spotřeby umožnit jednotlivcům vytvářet nové formy současného společnost" (Muggleton & Weinzierl, 2003: s.12); více identit, zaplétání tekutin, spíše než nechat třídy, pohlaví nebo náboženství diktovat identitu. To také znamená, že je možnost pro post-subkultury, aby se na nové významy, měnit a vyvíjet vzhledem k jejich "dynamické kvalitě" (Muggleton, 2000: s.49).

Jak již bylo zmíněno, tribus je koncept vyvinutý Maffesoli, kde skupina identita je "již vytvořeným podél tradičních strukturální faktory, jako je třída, pohlaví nebo náboženství" (Maffesoli, 1996, citovaný v Muggleton a Weinzierl, 2003: s.12) a tam, kde jednotlivé členy skupiny "nemají podporovat jejich komunitu jako priorita, ale používají skupinu pro uspokojení individuálních potřeb" (Maffesoli, 1996, citovaný v Muggleton a Weinzierl, 2003: s.12). To se stává vhodný pro moderní mládeže kultury. S

ohledem na Bokovky, lze tvrdit, že neexistuje žádná pravda je skupinová identita, protože jednotlivci nebudou považují za Bokovky, natož subkulturní skupiny.

Jeden z nejdůležitějších aspektů identifikace v rámci subkulturní skupiny, je neodmyslitelně spjata tribus a komplexní teorie, která může obsahovat věci, které se vám líbí, nelíbí, "měl by", jako je, ale tomu tak není, provinilé potěšení a další. Příchod internetu umožnila lidem přístup širokou škálu kultury, ve srovnání s omezenými prostředky řekněme, punkeři v roce 1970; nemluvě o rychlosti změn v kulturách.

Zatímco Evansove subkulturní identity je fungující teorie subkultur, jistě ve dvacátém století, dvacátém prvním století post-subkultury staly nestabilní a tekutiny, již není definovány faktory, jako je třída, která umožňuje jednotlivcům využít "více označeními", což má za nich je těžší určit, s Shields je popisovat jako "více masky postmoderní" persona ", který" nosí mnoho klobouků "v různých skupinách a okolí" (2003: s.16).

S takovou obrovskou nabídkou kultury a potenciální "subkulturní základů " (Thornton, 1995: s.203), není divu, že vlastní identita je stále těžší vyřešit. Když jsme se narodili do určité sociologické, ekonomické a kulturní třídy jako Louis Althusser napovídá, ale nepřijímají, nebo usilovat o subkulturách sladit se s, je taková hojnost expanzivní výběru a pravidelná obměna, že není divu, že jsme bude provádět tyto více identit, kterými se zabývá tím, Shields a Maffesoli.

Rychlost změn může také být viděno v "Shoreditchification" (Proud, 2014) oblastí Londýna, stejně jako Shoreditch, nebo Dalstonu, kde se podíleli mladí profesionálové v gentrifikace domů v znehodnocených městských částech, hledá nové komunity, aby se s nimi identifikovat, pouze pro mainstreamová média dohnat, ceny nemovitostí prudce stoupat a mladí profesionálové přejít na jejich další sousedství. Mohlo by se jednat příkladem "zlomeného, aby" byl "opraven" s "konverzí subkulturní znamení" do zboží formě (Hebdige, 1979: s.94).

Pojmy "spotřebního životního stylu" více vyhovuje post-subkulturní terénu, než Evans "by se v moderním životě. Myšlenka zvyšuje význam konzumu v identit současné mládeže. Zatímco Miles uvádí, že rasa, pohlaví a výchova jsou stále důležité, tvrdí, že mladí lidé "postavit životní styl, které jsou stejně adaptabilní a flexibilní jako svět kolem sebe" (Miles, 2000: s.159).

Identita může být také spojena s performativností; teorie, že identita není přirozené nebo pevné, ale spíše něco, co člověk působí a je ve své podstatě nestabilní. Barker říká, že "subkultury neexistují jako autentické předměty, ale byly uvedeny do bytí subkultury teoretiky" (Barker, 2000, s.322).

V post-subkulturní terénu, kde jsou subkulturní hranice rozmazané, je stále obtížnější vědět, jestli existuje něco jako "skutečný" vy.

Evansova "myšlenka" subkulturní identity "bytí" teatrální ", není tak zřejmá, jak to kdysi bylo. Rozdíl v post-subkulturní dnešní době je, že vzhledem k více identit, tam jsou nyní i více monitorů.

Zatímco punkeři může byli první subkulturní skupiny k použití brikoláž, míchání starého s novým vytvořit nový jazyk nebo oblékání, se velmi rychle stala typický moderní den po subkultur, kde je self-identity zoufale hledal.

Na závěr, pokud "populární kulturní znaky a mediální obrazy jsou převzetí při definování náš smysl pro realitu pro nás" (Strinati, 1995: s.225), a "styl nad obsahem" nadále dominuje, je pravděpodobné, že se dočkáme dalšího, budoucí odchod od Evanse subkulturní teorie identity, do další zastření subkulturní linek.

Prameny:

Barker, Chris. *Cultural Studies: Theory and Practice*. London: Sage. 2000. s.318-348.

Evans, C. *Fashion Theory, Volume 1*. 1st ed. Oxford: Berg. 1997.

Granfield, M. *HipsterMatic*. New South Wales: Allen & Unwin. Accessed online at:
<http://www.theaustralian.com.au/arts/books/retro-types-in-pursuit-of-the-vacuous/story-e6frg8nf-1226203929858>. Web. Last accessed 18th March 2014

Hebdige, D. *Subcultures: The Meaning of Style*. London: Methuen & Co. Ltd. 1979.

Miles, S. *Youth lifestyles in a changing world*. Maidenhead: Open University Press. 2000.

Muggleton, D. *Inside Subculture: The Postmodern Meaning of Style*. 1st ed. New York: Berg. 2000. s.49-50.

Muggleton, D &, Weinzierl, R. *Post-Subcultures Reader*. Oxford: Berg. 2003.

Proud, A. Why this "Shoreditchification" of London must stop. Available:
<http://www.telegraph.co.uk/men/thinking-man/10561607/Why-this-Shoreditchification-of-London-must-stop.html>. Last accessed 19th March 2014.

Strinati, D. *An Introduction to Theories of Popular Culture*. London: Routledge. 2000. S.225.

Thornton, S. *Club Cultures: music, media and subcultural capital*. Cambridge: Polity Press. 1995. s.98-105.